

ad II.

Om Ændringsforslagene *til Forslag til Lov om Tillæg til og Ændringer i Lov Nr. 144 af 1. Juli 1927 om Motorkøretøjer skal anføres følgende:

Ved Ændringsforslag Nr. 1 bestemmes, at Justitsministeren ogsaa kan fastsætte, at Motorkøretøjer, der beforder syge eller benyttes i almenyttigt Øjemed, foruden at føre særlige Kendetegn ogsaa kan have særlige Signaler.

Ændringsforslag Nr. 2 tilsigter at give Adgang til, at Lygter kan have svagt gulligt Glas.

Ændringsforslag Nr. 5 ændrer Bestemmelsen i Lovforslaget om, at der kun paa en til venstre for Motorcyklen anbragt Sidevogn skal føres Baglygte, saaledes at dette altid skal være Tilfældet, enten Sidevognen er anbragt til højre eller venstre.

Ved Ændringsforslag Nr. 6 frafalder Lovforslagets Bestemmelse, der efter Oplysninger fra Justitsministeriet vilde medføre Vanskeligheder ved Indregistrering af 3-hjulede Motorkøretøjer mellem 350 og 500 kg. Forslaget var oprindeligt stillet af Hensyn til Bestemmelsen i den internationale Automobilkonvention. Der vil blive truffet Foranstaltninger til, at der ikke udstedes internationale Kørecertifikater for saadanne Vogne.

Ændringsforslag Nr. 7, der er stillet af et Flertal, søger efter dettes Opfattelse paa en bedre Maade end Lovforslaget at træffe Bestemmelser om, hvordan der vil være at forholde i disse Spørgsmaal. Indenfor Udvalget har der været fuldstændig Enighed om, at det ikke bør taales, at spirituspaavirkede Personer fører Motorkøretøj, men det har været vanskeligt at opnaa Enighed om, hvorledes dette bør formuleres paa den for Lovens Haandhævelse bedst mulige Maade. Man har fundet, at Formuleringen: „der paa Grund af Nydelse af Spiritus ikke er i Stand til at gøre det paa betryggende Maade“, er bedre end den i Lovforslaget foreslaaede Form: „er saaledes paavirket af Spiritus, at han ikke har det fornødne Herredømme over sine Handlinger“.

Der er ogsaa foreslaaet en Skærpelse derved, at det tillige paalægges Beværterens „Stedfortræder“ at søge forhindret, at en Motorfører forsøger at føre Motorkøretøj, naar det skønnes, at han paa Grund af Spiritusnydelse ikke kan gøre dette „paa betryggende Maade“.

Endelig har man for at opnaa Enighed ændret Bestemmelsen i Lovforslaget om, at Justitsministeren under visse Forhold kunde fastsætte Begrænsning i Arbejdstiden for Motorførere, derhen, at dette kan ske ved Bestemmelser i Politivedtægterne og for større Omraader end en Købstad eller Amtsraadsreds i Henhold til Bestemmelse af Justitsministeren efter Forhandling med Amtsraad og Byraad.

I Udvalget har der været fremsat Ændringsforslag, sigtende til, at Beværtere (eller Stedfortrædere for disse), der tilsidesætter Bestemmelsen i Ændringsforslag Nr. 7 til § 24, Stk. 2, i Gentagelsestilfælde kan frakendes Beværterbevilling. Justitsministeren har under Samraad erklæret, at han kunde tiltræde en saadan Bestemmelse, men at denne hørte hjemme i Beværterloven og burde optages der, og Ændringen stilles derfor ikke til nærværende Lovforslag.

Ændringsforslaget under Nr. 10 forhøjer de tilladte Hastigheder med fra 5 til 10 km for de forskellige Arter Motorkøretøjer. Flertallet, der har stillet Forslaget, anser det for at være en Skærpelse, naar man har foreslaaet indføjjet, at „Kørehastigheden afpasses efter Færdsels- og Vejforhold samt Motorkøretøjets Beskaffenhed“, men at den „aldrig maa overstige“ de i Loven anførte Hastigheder. Flertallet har ikke tilstræbt ved sit Forslag at forøge Hastigheden, idet Bestemmelserne kun gælder Landeveje, hvor en saadan Hastighed nu er ret almindelig. København, Frederiksberg, Købstæder, Landsbyer, Pladser med bymæssig Bebyggelse og Biveje berøres *ikke* af denne Hastighedsbestemmelse, her gælder vedblivende Lovens Bestemmelse om 30 km i Timen. I Samraadet med Justitsministeren har denne overfor Udvalget erklæret, for saa